

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΣΧΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΦΩΝΥΜΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Νοεμβρίου 1973

ἌΞΙΩΤΙΜΟΝ Κύριον
Π. Παλαιολόγον
Ἐφημερίς "Τὸ Βῆμα"
Ἐνταῦθα

Ἄγαπητέ κ. Παλαιολόγε,

Λόγω ὀλιγοημέρου ἀπουσίας μου ἔξ 'Αθηνῶν,
ἔδιάβασα μέ καθυστέρησιν τό ὡραῖον χρονογράφημά σας, τό δποῖον
ἔδημοσιεύσατε εἰς τάς I5 τρέχοντος. Μόνον πού ὡς πρός τόν τίτλον
του σᾶς ἔχω ὅχι μόνον προλάβει, ἀλλά καί ἔπειράσει. Διότι ἔγώ, ἀφ'
ὅτου ἔγινα 'Αρχιεπίσκοπος καί εἶδα κάπως πλησιέστερον τά πράγμα-
τα, δέν ὡνόμασα τήν 'Εκκλησίαν τῆς 'Ελλάδος ἀπλῶς "ὁ φτωχός ἐκα-
τομμυριοῦχος", ἀλλ' δι πάμπλουτος ἐπαίτης".

Εἰς αὐτήν ὅμως τήν κατάστασιν εὔρισκεται
ἡ 'Εκκλησία μας ὅχι διδτι ἔκρυψε τά πλούτη της, σάν μερικούς ἐ-
παγγελματίας ζητιάνους, πού τούς ἀρέσει νά ἐπαιτοῦν, ἀλλά διά
τούς ἐξῆς δύο λόγους:

Πρῶτον ἐπειδή καί ὕστερα ἀπό τόσας διαρπα-
γάς, ἀπαλλοτριώσεις, καταπατήσεις καί τά ὅμοια, ὅσο ἀπίστευτο καί
ἄν φαίνεται, δέν ἥξερε πώς ἔχει τόσα πλούτη. Μόλις τώρα, ἐπὶ τῆς
ἀρχιερατείας μου, ὕστερα ἀπό ἐνάμισυ αἰῶνα ἐλευθέρου βίου, ἀρχί-
σαμε νά καταρτίζωμε τό κτηματολόγιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιου-
σίας. 'Ακόμη καί σήμερα, σήμερα πού σᾶς γράφω, δέν γνωρίζομεν, οὕ-
τε κανείς ἄλλος γνωρίζει, ἀπό τις ἀκριβῶς συν ίσταται ἡ "ἐκκλησια-
στικήν περιουσία". Αύτο εἶναι ἡ αἰτία, διά τήν δποίαν καί δύο
λογισμός της γίνεται μέ τόσον μεγάλην προσέγγισιν: "ἐνάμισυ ἔως
δύο ἐκατομμύρια στρέμματα"!!! Δηλαδή μέ πεντακόσιες χιλιάδες στρεμ-
μάτων διαφοράν, πού δέν ἀποκλείεται νά εἶναι ἀκόμη μεγαλυτέρα. Καί
ὅλα αὐτά, διδτι ἐπὶ τόσα καί τόσα χρόνια οὕτε ἀπό ἡμᾶς τούς κληρι-
κούς, οὕτε ἀπό τήν Πολιτείαν ἐνδιεφέρθη κανείς διά τήν καταγραφήν

24/II/1973

- II -

καί ἐν συνεχείᾳ τήν ἀξιοποίησιν αύτοῦ τοῦ τεραστίου θησαυροῦ.

‘Ο δεύτερος λόγος, διά τόν δποῖον ἡ ’Εκκλησία μας ἔχει ἐπὶ 150 χρόνια μείνει δ “πάμπλουτος ἐπαίτης” εἶναι διότι ἐπὶ πολλάς δεκαετίας ἐπεμέναμεν, ὅπως δ Διοικητής τῆς ’Εθνικῆς Τραπέζης... συγγράψῃ τήν Δογματικήν τῆς ’Εκκλησίας μας. Δηλαδή ὅχι ἀκριβῶς ἔτσι, ἀλλὰ δσον παράδοξον καί ἂν μᾶς φαίνεται τό νά ἀναθέταμε εἰς τόν Διοικητήν τῆς ’Εθνικῆς Τραπέζης νά συγγράψῃ τήν Δογματικήν, τουλάχιστον ἐξ ἕσου παράδοξον θά ἔπρεπε νά θεωρῆται, ὅτι ἡμεῖς οἱ κληρικοί θά ἦτο δυνατόν νά ἀναλάβωμεν τήν ἀξιοποίησιν περιουσίας ἐνός τοιούτου μεγέθους. Καί δημως ἔθεωρούσαμεν πολύ φυσικόν ἡμεῖς, οἱ ἀνέδεοι ἀπό “οἰκονομικά” νά “διοικῶμεν”(;) μίαν τοιαύτην περιουσίαν.

Αύτά τά δύο, δηλαδή τήν καταγραφήν καί τήν ἀξιοποίησιν, ἐπεδιώξαμεν κατά τά τελευταῖα ἔτη, μέ τόσην καθυστέρησιν, νά ἐπιτύχωμεν. ”Αν αύτό ἐπετυγχάνετο, μετά ἀπό ὄλίγα ἔτη θά εἴμεθα εἰς τέσσεραν μά συντηρῶμεν τόν κλῆρον μας ἀξιοπρεπῶς καί χωρίς καμίαν ἐπιβάρυνσιν τῶν χριστιανῶν μας, ἐπίσης δέ νά τοῦ ἔχωμεν ἐξασφαλίσει καί μίαν εὔπρεπή συνταξιοδότησιν. Αύτά μέ τό ἥμισυ τῶν εἰσοδημάτων τῆς ’Εκκλησίας, ἃς εἴπωμεν μέ τό $I^1/2$ δισεκατομμύριον. Τό ἄλλο $I^1/2$ δισεκατομμύριον θά διετέθετο κατ’ ισομοιρίαν ἀνά 750 ἐκατομμύρια ἀφ’ ἐνός μέν διεύργα φιλαλληλίας (διά “χιτῶνας”) καί ἀφ’ ἐξέρον διά διαφώτισιν καί πατερίδειαν τῶν χριστιανῶν μας καί βοήθειαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ καί τῶν ἄλλων Πατριαρχείων μας.

’Αλλά τό σχέδιον αύτό ἀμφιβάλλω πολύ ἂν θά γίνη ποτέ πραγματικότης. Πρῶτον, διότι εἶναι ἔργον καθαυτό δύσκολον. Πρέπει δηλαδή νά ληφθῇ ὑπ’ ὄψιν, ὅτι πρῶτον αἱ ἐκτάσεις, πού χαρακτηρίζονται ὡς “ἐκκλησιαστική περιουσία”, τά ἐνάμισυ ἔως δύο ἐκατομμύρια στρέμματα, εἶναι ἔγκατεσπαρμένα εἰς διληγόν τήν ‘Ελλάδα καί κατά τό πλεῖστον εἶναι μικρά κτήματα. Δεύτερον, ὅτι τά δισεκατομμύρια τῆς ἀξίας των, περὶ τῶν δποίων δμιλοῦμεν, ἀνήκουν εἰς ἐννέα περίπου χιλιάδας ἐκκλησιαστι-

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΝΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΦΩΝΥΜΟΣ

24/II/1973

- III -

κά Νομοκά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καλ εύρεσκονται ύπό τήν διοικησιν ἔξῆντα χιλιάδων ἀτόμων. Καλ μόνον οι ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἀρκοῦν διὰ νά φανερώσουν τό μέγεθος τῶν δυσκολιῶν τῆς ἀναληφθείσης προσπαθείας.

Αἱ μεγαλύτεραι ὅμως δυσκολίαι προέρχονται ἀφ' ἐνδεικτικοῖς ἀπό δύσους θίγονται ἀπό τήν προσπάθειαν τοῦ νοικοκυρεύματος τῆς "ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας", ἀφ' ἐτλερου δέ ἀπό ἐκείνους οἱ διοίτοι ἐνδυμισαν ὅτι ηὕραν ἔναν στόχον εὔκόλου ἀντιπολιτευτικῆς δημαγωγίας. Δι' αὐτό, ἐπαναλαμβάνω, ἀμφιβάλλω ἃν εἰς τήν προσπάθειαν, ἡ διοίτα μόλις τώρα ἔχει ἀρχίσει, θά διθῇ ἡ δέουσα συνέχεια. "Αν αὐτό παρά ταῦτα ἐπετυγχάνετο, ἡ μέν "ἐκκλησιαστική περιουσία" θά ἔπαινε νά ἀπομυζᾶται ἀπό διαφόρους ἐπιτηδείους, οἱ διοίτοι ἀπό τά παρασκήνια κινοῦν τά νήματα τοῦ θορύβου, αὐτή θά ἀνῆκεν ὅντως "εἰς τό σύνολον", ἡ δέ 'Ἐκκλησία τῆς 'Ελλάδος κάποτε θά ἔσταμάτα νά εἶναι δ "πάμπλουτος ἐπαίτης".

Εὐχέτης ὑμῶν πρός Κύριον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ